

Sóng Ngâm Trong Sa Mạc

Lê Phạm Nhơn - K16

Sau một thế kỷ 20 dài đằng đẵng với hai trận thế chiến, và một cuộc chiến tranh lạnh với hai điểm nóng nhất Triều Tiên và Việt Nam, thế giới vừa thở phào nhẹ nhõm được đôi chút sau khi Liên Bang Xô Viết tan rã năm 1991. Tuy áp bức vẫn còn âm ỉ tàn độc tại nhiều quốc gia như Tây Tạng, Cuba, Việt Nam, nhưng cũng có nhiều nước khác như Đông Đức, Ba Lan, Tiệp Khắc, Hung Gia Lợi, Lô ma Ni v. v. . đã tìm lại được sinh khí mà họ tưởng như đã vĩnh viễn đánh mất. Nhân loại đón mừng tân thiên niên kỷ, với ánh pháo bông muôn màu điểm lệt thấp sáng bầu trời của hầu hết các thủ đô trên hoàn vũ.

Ánh pháo bông vừa phụt tắt, thì nhân loại lại đã bước ngay vào một cuộc xung đột mới, cũng với cảnh máu đổ thịt tan hằng ngày khắp đó đây, cũng vô cùng căng thẳng ngột ngạt trong không khí sinh hoạt của cộng đồng thế giới. Sự căng thẳng ngột ngạt tạo ra bởi các cuộc xung đột trong thế kỷ trước, thường bắt nguồn từ thế tương quan lực lượng *bên tám lạng bên nửa cân* giữa các phe đối nghịch. Ví dụ như thế

tương quan lực lượng của Hải và Không quân giữa Anh Cát Lợi và Đức Quốc tại Âu châu, hay thế tương quan lực lượng của Hải Lục Không quân giữa Hoa Kỳ và Nhật bản tại Thái Bình Dương chẳng hạn.

Tương quan lực lượng giữa các phe phái đối nghịch ở đầu thế kỷ này, không phải ở thế *bên tám lạng bên nửa cân* như xưa nữa, mà lại là *hai thái cực hoàn toàn trái ngược*: một bên là các nước tiên tiến, có *quân lực hùng mạnh* tối tân nhất nhì thế giới như Anh, Mỹ, Do Thái chẳng hạn. Trong khi bên đối nghịch thì có thể nói là . . . *không có quân lực*. Như tàn quân Taliban ở A-Phú-Hãn, như các nhóm Hồi giáo quyết tử của Osama bin Laden rải rác đó đây, như dân quân du-kích Fatah, Hamas ở Palestine, Lebanon, và sau cùng là như tàn quân của đảng Baa'th ở Iraq hiện nay. Vậy mà mức độ căng thẳng ngột ngạt, chẳng những chỉ gây nên cảnh máu đổ thịt rơi, mà còn có cường độ làm lung lay tận gốc rễ hệ thống lãnh đạo của nhiều cường quốc, và làm xáo trộn sâu xa vào nhiều lãnh vực sinh hoạt ở mãi tận hậu phương của các nước tiên tiến này!

Phương thức hành động căn bản của các nhóm nhỏ này là . . . *tự sát*. Đúng vậy. Tự sát, để tấn công, để sát hại *kẻ thù*. Tự sát bằng cách lái máy bay đầy xăng, lái xe cộ, lái tàu thuyền chở đầy chất nổ lao vào *mục tiêu*. Mục tiêu được họ chọn lựa ở đây, không cứ gì phải là cơ sở chánh quyền hay căn cứ quân sự của *địch*, mà là cả *những tu viện, trường học, nhà thương, những khu thị tứ đông đảo, những khu thương mại nhộn nhịp sầm uất, những khách sạn, và cả những cơ sở quốc tế như Hồng Tháp Tự hay Liên Hiệp Quốc*.

Diễn hình nhất và tiêu biểu nhất của các hoạt động tấn công tự sát loại này từ đầu thế kỷ mới đến nay là vụ "9/11", khi 19 quân khủng bố Ả Rập bất ngờ cưỡng chiếm 4 chiếc máy bay hàng không dân sự của Mỹ đầy nhiên liệu và hành khách, tự lái lao đầu vào các mục tiêu quan yếu như Trung Tâm Mậu Dịch Thế Giới tại Nữ Ước và tòa nhà Ngũ Giác Đài tại thủ đô Hoa Thịnh Đốn. Số thiệt hại vật chất lên đến

hàng chục tỉ Mỹ kim. Số thương vong lên đến nhiều ngàn người, ngang ngửa với số thương vong của trận hạm đội Đô Đốc Yamamoto tấn công Trân Châu Cảng ngày 7 tháng 12 năm 1941. Trong số 19 hung thủ, có đến 15 người mang quốc tịch Ả Rập Saudi (Arabie Séoudite), một dữ kiện thật là tréo cẳng ngõng, vì Ả Rập Saudi lâu nay vẫn là nước đồng minh kinh tế và chiến lược cật ruột, thuộc loại *môi hở răng lạnh* của hợp-chủng-quốc Hoa Kỳ! Hãy thử cùng nhau có một cái nhìn sát gần hơn vào thâm cung bí sử của vương quốc sa mạc này.

Suốt một dải sa mạc Trung đông mênh mông, có 5 gia đình vua chúa Ả Rập nắm quyền sở hữu chủ của 60% tổng sản lượng dầu hỏa toàn cầu. Trong số này, quan trọng nhất là *Hoàng Tộc Saudi* đang cầm quyền tại Ả Rập, đã nắm giữ hết một phần ba của tổng số 60% đó. Vương quốc này do đó đã được thế giới bên ngoài biết đến qua quốc hiệu *Ả Rập Saudi*. Quốc gia này có đến trên 1,000 vùng giếng dầu đang hoạt động. Khoảng phân nửa số dầu thô bơm lên, được trữ lại tại 8 vùng an toàn khác nhau, để làm số nhiên liệu dự trữ chiến lược cho toàn cầu. Trong số 8 giếng dầu dự trữ này, quan trọng nhất là giếng dầu Ghawar, mỏ dầu trong đất liền lớn nhất trên thế giới. Và vùng giếng Abquaiq về hướng đông, chỉ cách vịnh Bahrain có 24 dặm trong đất liền, là khu nhà máy lọc và chế xuất quan trọng nhất. Khu Abquaiq này rất nguy hiểm, vì dễ là mục tiêu tốt cho các hành động tấn công thù nghịch đến từ thủy lộ Aquaba, nhất là từ Iran.

Giả dụ như khu chế xuất Abquaiq này bị tấn công phá hoại chẳng hạn, mức độ sản xuất dầu tại đây trung bình là 6.8 triệu thùng (barrel) mỗi ngày, có thể giảm thụt xuống còn khoảng 1 triệu thùng mỗi ngày. Trong khi chờ đợi sửa chữa bảo trì, hậu quả tức thời là, giá dầu thô khoảng trên dưới 40 mỹ kim một thùng, có thể nhảy vọt lên gấp tư, khoảng 160 mỹ kim một thùng. Hệ thống kinh tế toàn cầu sẽ bị xáo trộn nặng nề, nếu không nói là tan nát sụp đổ. Các giới chức trong Bộ Năng Lượng của Ả Rập Saudi đã quyết định

tồn trữ số lượng dầu dự trữ chiến lược tại 8 khu vực khác nhau là vì thế. Trong quá khứ, đã có những “tai nạn” xảy ra. Mỗi lần như vậy, kinh tế toàn cầu nói chung, và thị trường chứng khoán nói riêng, đã được Ả Rập Saudi “giúp đỡ” giữ được thăng bằng, bằng cách tung ra thị trường một phần tương xứng của số lượng dầu dự trữ, để giữ cho giá dầu thô không nháy vọt. Số lượng dầu dự trữ chiến lược này, là *chiếc đòn bẩy quyền lực* nằm trong tay của hoàng gia Saudi, khiến cho các thế lực siêu cường phải nể vì các ông hoàng.

Đến đây, chúng ta đã thấy tại sao Ả Rập Saudi đang nắm giữ trong tay một vai trò rất quan trọng trong liên hệ đối với Hoa Kỳ nói riêng (nguồn cung cấp dầu hỏa, khách chi tiền “xộp” mua hàng), và đối với sinh hoạt của cộng đồng thế giới nói chung (nguồn dầu dự trữ). Đối lại, Hoa Kỳ cũng đóng một vai trò quan trọng sinh tử đối với vương quốc Ả Rập Saudi. Hoa Kỳ là khách tiêu thụ dầu quan trọng của Ả Rập Saudi, và hơn thế nữa, Hoa Kỳ cung cấp hầu hết mọi thứ, từ món lật vặt như lon Coca, chiếc xe hơi, cho đến kỹ thuật cao siêu cùng phương tiện tối tân khai thác và chế biến dầu. Quan trọng hơn hết, ở mức độ sinh tử, là Hoa Kỳ *cung cấp an ninh tối hậu* cho hệ thống dầu khí của xứ này. Từ lâu, Đệ Lục Hạm Đội Mỹ luôn luôn bận rộn trên vùng trời biển Trung đông là vì vậy.

Mới đây, Hoa Kỳ và Anh Quốc đã lật đổ chế độ Saddam Hussein tại Iraq, với sự trợ lực nhân sự của Úc và Ba Lan, với sự đóng góp về tiếp vận và tài chánh của Nhật Bản. Riêng Ả Rập Saudi, ban đầu đã yểm trợ nỗ lực quân sự của Mỹ bằng cách tung ra thị trường một số lượng dầu thô dự trữ cần thiết để tạo ổn định, giảm bớt xáo trộn do sự động binh. Và mới tháng vừa rồi, đã đóng góp nhiều tỉ mỹ kim vào chương trình tái thiết Iraq hậu chiến. Người ta nói đến rất nhiều tội tình của Saddam Hussein, thôi thì chẳng thiếu thứ gì. Duy có một hành động của Saddam rất ít được truyền thông nhắc đến, nhưng lại là một mối lo tim can của Hoa Kỳ, và là chuyện mất ăn mất ngủ của Hoàng Gia Saudi. Đó là

việc Saddam tìm mua *hỏa tiễn Scud* của mô ma Liên Bang Xô Viết trước đây, trên thị trường chợ đen từ các tiểu bang cũ của Liên Xô như Chechnya, Ukraine, v. v. . Hỏa tiễn Scud mang đầu đạn cỡ lớn, có sức tàn phá đáng kể. Tầm bay của loại Scud này, tuy không tới nổi Anh quốc, Hoa Kỳ, nhưng các giếng dầu của tất cả lân bang Ả Rập đều nằm trong tầm lý tưởng của Scud. Ai Cập, Jordan, Kuwait v. v. ., và nhất là Ả Rập Saudi không thể tha thứ được trò chơi ngông này, nhưng không làm gì nổi Saddam.

Ngự trị trên ngai vàng của Vương quốc Ả Rập Saudi hiện nay, vẫn còn là King Fahd bin Abdul Aziz, gọi tắt là King Fahd, đã 80 tuổi. Quy luật của Hoàng gia Saudi không theo lệ lối lập con trưởng (Đông Cung Thái Tử) lên ngôi kế vị, khi vua cha băng hà. Ngược lại, những ông hoàng chính thống (cùng cha và có nhiều thâm niên trong danh sách chờ kế vị) hội họp nhau lại để bầu lên *ông hoàng nối ngôi* (Crown Prince). Ông hoàng nối ngôi hiện nay là *Crown Prince Abdullah*, hiện nay cũng đã 79 tuổi. Phần vì các tranh chấp phức tạp ngầm ngầm giữa các ông hoàng khác, phần vì tuổi tác xấp xỉ với đương kim quốc vương, ông hoàng Abdullah đã được bầu lên. Crown Prince Abdullah hiện đang giữ chức vụ Quốc Vụ Khanh, đặc trách ngoại giao. Ông này đang là một biểu tượng mang lại nhiều ngọt ngào trong sinh hoạt thâm cung Saudi.

Là em cùng cha với King Fahd, nhưng mẹ của Crown Prince Abdullah lại là một giai nhân trước đây thuộc bộ lạc Shammar, một bộ lạc từng chinh chiến nhiều năm chống lại bộ lạc Saud, trước khi bộ lạc Saud lên cầm quyền. Không hiểu có phải vì mang giòng máu của mẹ hay không, Crown Prince Abdullah bản tính khắc khổ, những lúc rảnh rỗi, chỉ thích nằm trong lều ngoài sa mạc, ăn chà là, uống sữa lạc đà theo tập quán cổ truyền của bộ lạc Shammar, chớ không xa hoa hoang phí như các hoàng thân khác. *Ông hoàng nối ngôi Abdullah hô hào cải cách dân chủ, mở rộng sự tham chính của các tu sĩ bảo thủ, và xây dựng một guồng máy quân sự*

hữu hiệu, dần dần độc lập đối với Hoa Kỳ.

Chủ trương và tánh tình bảo thủ của Crown Prince Abdullah hoàn toàn không giống với chủ trương đường lối của các hoàng thân khác đang thực sự chia nhau nắm quyền hành ở vương quốc này. Ví dụ như hoàng thân Sultan, Tổng Trưởng Quốc Phòng, hoàng thân Nayef, Tổng Trưởng Nội Vụ, hay hoàng thân Salman, Đô trưởng thủ đô Riyadh. Các hoàng thân này thường bay đi nghỉ cuối tuần ở biệt điện Marbella tại vùng biển Spanish Riviera của Tây Ban Nha, phí tổn 5 triệu mỹ kim một ngày.

Mối liên hệ giữa các ông hoàng hiện đang kề cận quanh vua cha King Fahd và đang chia nhau nắm quyền này, không phải vì tánh ý giống nhau mà êm đẹp thắm thiết. Sự hiện diện của một ông hoàng trẻ khác làm cho sinh hoạt thâm cung Saudi tế nhị rắc rối không kém, có khi còn tế nhị rắc rối hơn cả đối với Crown Prince Abdullah nữa. Đó là ông hoàng mới 30 tuổi, *Prince Abdul Aziz*, con trai út của King Fahd và hoàng hậu “út” (thứ tư) *Jawhara al-Ibrahim*, bà hoàng hậu sắc nước hương trời được King Fadh sùng ái nhất. King Fadh thường ngày vẫn gọi Prince Abdul Aziz là “Azouzie”, có nghĩa là . . . cục cưng! Các ông hoàng Saudi có quyền cưới đến 4 vợ chánh thức, và có quyền sinh sản từ 40 đến 70 con!

Theo ý của mẹ là hoàng hậu *Jawhara*, Prince Abdul Aziz rất biết khéo léo chịu đựng vua cha, và được King Fadh xem như là người mang lại cái hên và niềm vui cho vua cha. Ngoài ra King Fadh hằng ngày cũng lệ thuộc vào hoàng hậu *Jawhara* từ việc nhỏ như uống thuốc, nghỉ ngơi, cho đến các việc liên quan đến triều chính như tiếp kiến v. v. . Nhân viên phục dịch trong cung không lạ gì chuyện Prince Abdul Aziz phê chuẩn văn thư khi King Fadh nghỉ ngơi, hoặc lái xe mô-tô Harley Davidson âm âm vui chơi trong hậu cung. Cách đây vài năm, Prince Abdul Aziz xin phép vua cha để xây một biệt điện với đầy đủ tiện nghi giải trí tối tân sang trọng như một “theme park” của Hoa Kỳ, với phí tổn 4.6 tỉ mỹ

kim. King Fadh đã vui vẻ thuận cho, để chịu ý thích *ngiên cứu lịch sử* của cục cứng út!

Năm 1995, King Fadh lúc bảy giờ 72 tuổi, bị nghẽn tim, nguy hiểm tánh mạng. Xuất hiện trước tiên và kề cận bên long sàng, dĩ nhiên là Hoàng hậu Jawhara và Thái tử út “Azouzie”. Các hoàng thân khác như Tổng Trưởng Quốc Phòng Sultan, Tổng Trưởng Nội Vụ Nayef v. v. kể cả Crown Prince Abdullah muốn đến thăm bên giường bệnh, cũng phải có sự đồng ý và hiện diện của mẹ con Jawhara và “Azouzie”. Nếu King Fadh có mệnh hệ nào, thì . . . xáo trộn sẽ không biết đến đâu mà lường được. Vì nếu Crown Prince Abdullah lên ngôi, thì số phận của các ông hoàng đang nắm quyền hành có thể thay đổi ít nhiều. Nhưng riêng số phận của tứ hậu Jawhara và hoàng tử út, thì không phải là *có thể*, mà *chắc chắn* sẽ từ vị thế được sùng ái nhất, quyền lực nhất, may mắn lắm là được êm đẹp rơi vào thâm lăng . . . Cho nên Prince Aziz và tứ hậu cho mời nhiều bác sĩ danh tiếng nhất, đắt tiền nhất từ Âu châu và Hoa kỳ tấp nập bay đến thủ đô Riyadh. Và King Fadh vẫn còn sống đến ngày hôm nay, tuy không còn minh mẫn để trị vì nữa, mà chỉ thỉnh thoảng xuất hiện trong những nghi thức tiếp tân ngoại giao mà thôi. Và dưới con mắt của mẹ con tứ hậu, không hiểu sao ông hoàng chờ nối ngôi, Crown Prince Abdullah vẫn cứ lì lợm ngoan cố sống dai, mặc dù tuổi hạc cũng chỉ kém vua cha King Fadh có một niên!

Trên đây là vài nét chính về bí sử ở *vòng trong* của hoàng gia Saudi. Vì các ông hoàng có quyền lắm vợ nhiều con, nên hoàng thân quốc thích ở *vòng ngoài* (không có trong danh sách nối ngôi), cũng đông đảo không sao kể hết. Danh sách hoàng tộc đã tăng trưởng nhanh chóng từ 10,000 khi King Fadh còn trẻ, bây giờ đã lên đến con số 30,000, và dự trù sẽ gia tăng lên đến 60,000 trong thế hệ tới. Trong khi đó, ngân sách dành riêng để cấng đáng phần bổng lộc của

hoàng thân quốc thích, trước đây khoảng 120 tỉ mỹ kim một năm, bây giờ lại phải cắt xén, để gia tăng ngân sách dành cho an ninh lãnh thổ và cơ sở sản xuất dầu. Đây là một trục trặc ngày cứ lớn dần ở cuối đường hầm hậu cung mà ai trong hoàng tộc cũng thấy, nhưng lại không có trong mắt của mẹ con tứ hậu.

Trong số các bộ mặt hoàng thân quốc thích *vòng ngoài*, nhân vật đáng được nhắc nhở đến nhất là *hoàng thân Bandar*, hiện đang là Đại Sứ tại Hoa Kỳ. Prince Bandar từng du học tại Anh Quốc, và là một phi công chiến đấu trong không lực hoàng gia Saudi, được bổ nhiệm làm Đại Sứ tại thủ đô Hoa Thịnh Đốn năm mới 34 tuổi, từ năm 1983 đến nay, vừa chẵn chòi 20 năm. Với quá trình có phảng phất mùi vị English Gentleman và phi công chiến đấu gan dạ trong quân lực, hoàng thân Bandar đã tỏ ra đặc biệt thành công trên cả hai mặt ngoại giao của chức vụ Đại Sứ, cũng như giao tế cá nhân, rất được lòng giới tai to mặt lớn ở Hoa Thịnh Đốn, Nữ Ước và Âu châu.

Mặc dù những khó khăn nội bộ bên trong hoàng gia ở thủ đô Riyadh, Ả Rập Saudi cho đến nay vẫn giữ được vai trò quan trọng then chốt của mình, qua việc sản xuất và tồn trữ an toàn nguồn dầu thô dự trữ chiến lược. Riêng đối với Hoa Kỳ, Ả Rập Saudi cũng đề phòng những bấp bênh có thể xảy ra do sự thay thay đổi chủ ở tòa Bạch Ốc cũng như ở Thượng Hạ Viện trên đồi Capitol. Biện pháp đề phòng này là, Hoàng gia Saudi đã ký thác vào các ngân hàng lớn tại Mỹ một số tiền khổng lồ lên đến khoảng một nghìn tỉ mỹ kim (a trillion dollars). Hoàng gia này cũng đã đổ vào thị trường chứng khoán của Mỹ một số tiền khổng lồ tương tự. Ngoài ra, các ông hoàng Ả Rập này cũng đã trà nước rất hậu hỉ đối với các nhân vật then chốt của cả hai chính đảng Mỹ. Ví dụ như tặng vài triệu mỹ kim cho quỹ xây cất thư viện của các Tổng Thống Mỹ mãn nhiệm như John F. Kennedy, Lyndon B. Johnson, Richard Nixon, Ronald Reagan, George H. Bush và Bill Clinton. Ví dụ như tặng vài triệu mỹ kim cho chương

trình xã hội của các Đệ nhất Phu nhân Mỹ v. v. .

Người Trung hoa có câu *đồng tiền đi trước là đồng tiền khôn*. Đúng như vậy. Nhờ có đi tiền trước, mà trong những năm gần đây Ả Rập Saudi đã giữ được êm thấm trước những phát giác mà đáng lý ra chắc chắn phải là những rắc rối chính trị lớn lao. Xin liệt kê ra đây vài ví dụ điển hình:

*** Tháng 10 năm 2001, lực lượng của Tổ Chức Minh Ước Bắc Đại Tây Dương (NATO forces) đột kích vào văn phòng Cao Ủy Trợ Giúp Nạn Nhân Chiến Cuộc của Ả Rập Saudi tại Bosnia (do hoàng thân Salman, Đô trưởng thủ đô Riyadh sáng lập), đã tịch thu được hình ảnh của hai tòa đại sứ Hoa Kỳ tại các thủ đô Kénia và Tanzania, *trước và sau khi bị nổ bom phá hoại*. Tài liệu tịch thu được tại đây còn có cả hình ảnh của hai tòa cao ốc Trung Tâm Mậu Dịch Thế Giới ở Nữ Úc, và dụng cụ làm thẻ nhân viên giả cho các viên chức Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ.

*** Một cuộc điều trần tại quốc hội Hoa kỳ cho thấy, một nhân viên tên là Tarik Hamdi tại chi nhánh của Học viện Giáo lý Islam tại Hoa Thịnh Đốn (một *tổ chức từ thiện* do Ả Rập Saudi sáng lập), đã cung cấp cho Osama bin Laden những viên điện tri đặc biệt để xử dụng các máy điện thoại vệ tinh (satellite phone), rất cần thiết cho nhân sự trong các tổ chức vô-quốc-gia, hay liên-quốc-gia xử dụng.

*** Cơ quan FBI phát giác ra những vụ chuyển ngân khổng lồ từ các giới chức Ả Rập Saudi vào trương mục của các tổ chức từ thiện Hồi Giáo tại Hoa Kỳ, để rồi từ đây tung ra tài trợ tài trợ cho các đường dây tuyển mộ, huấn luyện và điều động khủng bố. Chính quyền Mỹ đã phong tỏa các trương mục này, chứ chưa thấy có phản ứng nào khác hơn.

*** Mùa hè năm 2002, nhật báo lớn USA Today loan tin đã phát giác ra những website phát xuất từ Ả Rập Saudi, với mục đích thông tin liên lạc, tuyển mộ, điều hành của các tổ chức trong hệ thống hoạt động khủng bố Al Qaeda của Osama bin Laden.

*** Một phúc trình của chính Hội Đồng Bảo An Liên Hiệp Quốc cũng cho thấy, trong những năm cuối thế kỷ 20 sang đầu thế kỷ thứ 21, các tổ chức khác nhau của Ả Rập Saudi đã tài trợ cho Al Qaeda khoảng trên 500 triệu mỹ kim.

Năm 1997, Đại Tướng Binford Peay III, Tư Lệnh Lực Lượng Hoa Kỳ tại Trung Đông lúc bấy giờ, có đến chính thức thăm viếng hoàng gia Saudi. Lần đó, Tướng Peay chứng kiến tận mắt, người đứng sát cạnh và thì thào nhắc tuông to nhỏ vào tai King Fadh lại chính là ông hoàng út Prince Abdul Aziz, không có chân trong nội các, chớ không phải là Crown Prince Abdullah, như ông tướng đã được thuyết trình trước. Tự biết mình chưa có đủ thâm niên để có tên trong danh sách các ông hoàng chờ nối ngôi, Prince Aziz đã khai thác triệt để những tháng ngày kề cận bên vua cha khi King Fadh còn hít thở, không bỏ lỡ một cơ hội nào để ngấm ngấm tạo hậu thuẫn riêng tư, phòng khi tới lửa tắt đèn có thể xảy ra bất cứ lúc nào do tình trạng sức khỏe đang suy sụp tồi tệ của King Fadh.

Trong số những việc làm thuộc loại này của Prince Aziz, có những trường hợp rất vô trách nhiệm, bất chấp mọi hậu quả. Ví dụ như vào tháng 9 năm 1997, Prince Aziz đã tâu lên vua cha, và được King Fadh chuẩn chi một ngân khoản 100 triệu mỹ kim viện trợ cho nhóm cầm quyền Taliban tại A Phú Hãn, mặc dù lúc bấy giờ Taliban đang che chở cho Osama bin Laden. Lúc đó, Osama đã ly khai và trốn khỏi Ả Rập Saudi sang ẩn náu bên A Phú Hãn, với lời thề sẽ trở về lật đổ hoàng gia Saudi. Tại quốc nội, Prince Aziz cũng không ngừng to nhỏ vào tai King Fadh, và liên tiếp xin được nhiều đặc ân tài trợ cho tổ chức hồi giáo quá khích Wahhabi, một tổ chức đang điều hành nhiều đền thờ, thánh đường, nơi mà tư tưởng quá khích bài-tây-phương, chống ki-tô giáo được rao giảng cho giới trẻ. Các tổ chức Al Qaeda ở A Phú Hãn, Fatah ở Lebanon và Hamas ở Palestine tuyển mộ nhân viên quyết tử từ đây. Ông hoàng út Prince Aziz đặc biệt tạo cảm tình với các lãnh tụ Wahhabi, để có hậu thuẫn cho sự an toàn

của mẹ con ông ta trong hiện tại, và cũng hy vọng là sẽ có thể lực đẩy ông ta lên ngai vàng sau này.

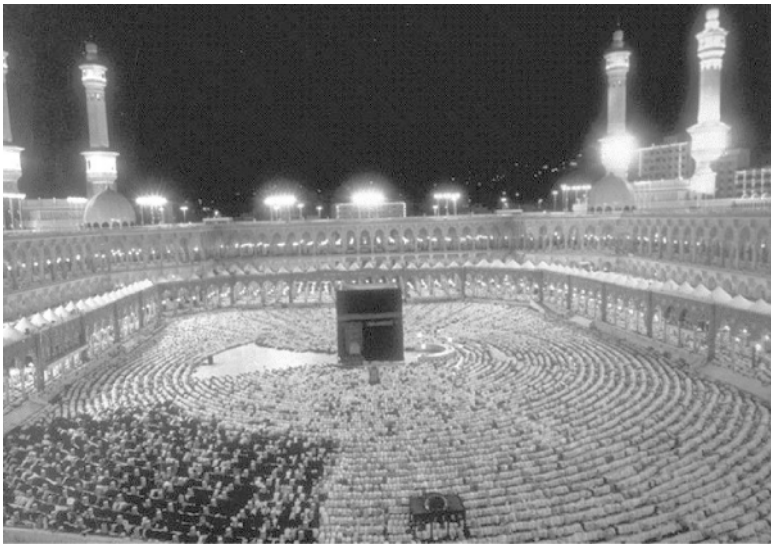
Tin không chánh thức từ hành lang Ngũ Giác Đài cho hay, người Ả Rập Saudi đã hiện diện trong mọi cấp bộ của các tổ chức khủng bố hồi giáo, từ cấp cao như tư tưởng, thiết kế, tài trợ v. v. . xuống cho đến cấp thấp nhất như những nhân viên quyết tử mang bom. Vụ “9/11”, trong tổng số 19 hung thủ cướp máy bay, đã có đến 15 quân khủng bố mang quốc tịch Saudi là vì vậy. Nguồn tin này kết luận: Nếu không có sự đổi thay kịp thời, *Ả Rập Saudi có thể sẽ là trung tâm tự hủy của thế giới Ả Rập* sau này. Vì quân khủng bố tự sát không phải chỉ còn có tấn công vào các cơ sở của Anh, Mỹ, Do Thái mà thôi. Mới đây tại Bagdah, họ cũng đã tấn công vào các văn phòng thông tấn xã, vào cơ sở Hồng Thập Tự quốc tế, và nhất là vào cả Bộ Chỉ Huy tiền phương của Liên Hiệp Quốc nữa. Một buổi chiều đầu tháng 9 năm nay, một chiếc xe vận tải chở đầy chất nổ âm thầm đến đậu sát bên tường khách sạn Canal và phát nổ, gây tử thương cho 24 nhân viên LHQ, bị thương 86 người khác. Trong số tử thương có ông Sergio Vieira de Mello, viên chức ngoại giao cao cấp người Brazil phụ trách Bộ Chỉ Huy này. Nhưng đặc biệt và sững sờ nhất đối với hoàng gia Saudi, là vào ngày 12 tháng 5 và cuối tháng 10 năm nay, quân khủng bố tự sát cũng đã hai lần mang bom vào cho nổ các cơ sở của chính quyền Saudi ngay giữa thủ đô bình an Riyadh nữa. Con quái vật đã xống chuồng, đứt xích. Gậy ông đã bắt đầu đập lại chính lưng ông.

Trước những xâm xì trong giới chính trị về nguồn tin trên, Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ tiếp tục đánh đu với quỹ. Ngoại Trưởng Collin Powell điện thoại trấn an các ông hoàng Saudi. Và ngay khi khói bụi mịt mù của Trung tâm Mậu Dịch Thế Giới tại Nữu Ước chưa lắng xuống hết, Thứ Trưởng Alan Larson đã lập tức được cử bay sang Ả Rập, mang theo những đề nghị từ Hoa Thịnh Đốn với nhà cầm quyền Riyadh, là nên *coi lại* các vụ tài trợ cho những *cơ quan từ thiện*, là xin

đừng quên rằng Osama còn đang tại đào, và đã thề sẽ lật đổ hoàng gia Saudi v. v. . Điểm sau cùng trong danh sách của Thứ Trưởng Alan Larson trong sứ mạng lần đó là, nhắc lại chính quyền Riyadh sẵn sàng số lượng dầu thô dự trữ để tung ra, khi Hoa Kỳ động binh quét dọn rác rến quanh vương quốc sa mạc đang chễm chệ ngôi trên biển dầu mênh mông, nhưng đồng thời cũng đang gồng mình trước những cơn *sóng ngầm* có cường độ mang đến nguy cơ tự hủy của toàn vùng nghìn một đêm lẻ . .

Lê Phạm Nhân.

Cuối năm 2003

SỚ TÁO QUÂN

Ngọc Trâm / 19B

Dạ ... Dạ ... Muôn tâu
Ngọc Hoàng Thượng Đế
Thần đây chức Táo
Võ Bị phu nhân
Thay mặt phu quân
Lên châu Thượng Đế
Mỗi năm một lễ
Tháng chạp hăm ba
Thần được mọi nhà
Sắm cho xiêm áo
Luôn cả mũ mào
Tê chỉnh đàng hoàng
Có cá chép vàng
Để cho Thần cỡi
Mặc dù thời buổi
Tiến bộ văn minh
Chế tạo vệ tinh
Bay trên quỹ đạo

Hôm nay Bồn Táo
Cỡi cá vẽ Trời
Thần có đôi lời
Cung nghinh Thượng Đế
Thánh Thượng Vạn Tuế
Vạn Tuế! Vạn Vạn Tuế !

Trước khi Thần kể
Chuyện dưới trần gian
Thần xin Ngài ban
Cho Thần vài phút
Để Thần chăm chút
Xiêm áo chỉnh tề
Mũ mào đề huề
Kẻo Thần thất lễ
Rồi Thần sẽ kể
Chuyện ngắn chuyện dài
Có một không hai
Nơi miền Hạ Giới
Tùng ... tùng ... tùng ... tùng !
Cắc ... cắc ... cắc ... tùng

Muôn tâu Thượng Đế
Thần xin được kể
Bẩm báo Ngọc Hoàng
Mọi chuyện thế gian
Có sao nói vậy
Thần không nói bậy
Cũng chẳng nói ngoa
Thần quan niệm là
Bẩm báo trung thực
Thần người chính trực
Nói năng đàng hoàng
Trình tâu rõ ràng
Để Ngài thẩm định

Thần không xu nịnh
Miệng lưỡi hai chiều
Lợi lộc bao nhiêu (!?)
Thần còn thêm tội
Đã chẳng có lợi
Lại thêm rầy rà
Phu quân Thần la
Ngài còn quả mãng
Thần luôn “Tự thắng”
Giữ vững lập trường
Đi theo con đường
Truyền thống Võ Bị
Ngày xưa ... Thê chết
Bảo vệ Non Sông
Nay vẫn một lòng
Hưởng về Tổ Quốc
Hoàn cảnh bó buộc
Võ Bị các Anh
Chưa thể hoàn thành
Sứ mạng cứu nước
Nhưng không từ khước
Trách nhiệm được trao
Nhất định thế nào
Cũng về Phục Quốc ...

Muôn tâu Thánh Đế
Khởi đầu Thần kể
Thời sự Năm Châu
Thần thật đau đầu
Chiến tranh tang tóc
Hiện nay cơn lốc
Khủng bố lan tràn
Dân lành chết oan
Khắp nơi nhốn nháo
Tin tức các báo

Thời sự hiện nay
Theo dõi từng ngày
Chuyện bên Irak
Liên quân nhất quyết
Lật đổ Saddam
Thế giới bàng hoàng
Đấn đo suy nghĩ
Tính toán rất kỹ
Nhưng Mỹ cũng lo
Vấn đề gay go
“Lưỡng đầu thọ địch”
Bất di bất dịch
Cuộc chiến kỳ này
Mọi sự phơi bày
Rất là tinh xảo
Không tập vũ bão
Máy bay tàng hình
Cùng nhiều vệ tinh
Dẫn đường chỉ điểm
Trước khi tiến chiếm
Thành phố Bát-Đa
Ôi thôi nào là
Biết bao phi đạn
Thả xuống hàng loạt
Do pháo đài bay (B52)
Thần thấy điệu này
Chẳng còn chi nữa!
Xa trông: biển lửa
Tràn ngập Thủ Đô
Irak từng giờ
Trên đà tiêu diệt
Lực lượng đặc biệt
Của toán liên quân
Tiến lại thật gần
Thủ đô Irak
Mưa bom giăng mắc

Khói lửa ngợp trời
Thêm với những lời
Kêu gọi đầu thú
Địch tách hàng ngũ
Rủ nhau đầu hàng
Lên tới cả ngàn
Chữ không phải ít
Bão cát mù mịt
Cản đường tiến binh
Nhưng toán Liên Minh
Không ngừng tiến chiếm
Mỹ Anh thực hiện
Tấn công mở màn
Liên tiếp hàng ngàn
Vũ khí hiện đại
Tất cả mọi loại
Đều được sẵn sàng
Liên quân nhện nhàng
Đem ra xử dụng
Loại từng khét tiếng
Là Bê Năm Hai (B52)
Theo Ngũ Giác Đài
Có nhiều bom lạ
Nào Tomahawk
Nào bom Paveway
Bom Jassm, bom Jdam
Rồi thì bom MOAB
Bom Chùm, Bom E
Bom nào cũng ... ớn
Máy bay cỡ lớn
A8 – A10
Có chạy đàng trời
Cũng không trốn thoát
Thêm vài loại khác
Tàng hình rất siêu
Mỹ có rất nhiều

Như F15 – F14
Tung bay khắp chốn
Thì có Bê hai (B2)
Nhưng lại hay xài
Ép một một bảy (F117)
Thần lại còn thấy
Thiết giáp nữa cơ!
Thần thật không ngờ
Tinh vi quá cỡ!
Biết đầu mà đỡ
M1 – A2
Thiết giáp có tài
Chống nhiều loại đạn
Ngoài ra nước bạn
Trong nhóm Liên Minh
Đã gọi thêm binh
Trang bị tử mĩ
Với nhiều vũ khí
Hiện đại tinh vi
Khả năng?! Thôi thì
Sát phạt hàng loạt
Mỹ – Anh dứt khoát
Giải quyết thật nhanh
Nên đã song hành
Tham gia cuộc chiến
Thần xin quả quyết
Cùng Thánh Thượng rằng
Cộng sản Việt Nam
Mất ăn mất ngủ
Chúng thấy hàng ngũ
Saddam Hussein
Phải chịu nhiều phen
Thất điên bát đảo
Dân chúng bát nháo
Reo hò biểu tình
Giật xập tượng hình

Vị Đại lãnh tụ !
(Saddam Hussein)
Đây cũng là vụ
Tượng Đài thứ hai
Trước đây là ... “Ngài”
Tên “Lê Nin Nít”
Việt cộng cưỡng quít
Tự hỏi ... Bao giờ?
Đến tượng Già Hồ
Không còn chỗ đứng!?
Thiên cơ báo ứng
Thời thế xoay vần
Cộng sản lần lần
Trên đà tiêu diệt
Thần còn được biết
Chuyện bên Trung Đông
Bao đêm nhọc công
Theo dõi tin tức
Do Thái ăm ức
Vớ Palestin
Đánh nhau triền miên
Không tiền khoáng hậu
Chịu đời không thấu
Thần cũng sợ luôn
Đôi lúc Thần buồn
Thế gian tương khắc
Chuyện anh Hàn Bắc
Đề nghị thảo thương
Nhưng lại coi thường
Thỏa ước 94 (1994)
Tên “Kim” khốn đốn
Lỡ đại khoe khoang
Muốn được ngang hàng
Nói chuyện với Mỹ
“Kim” dù tính kỹ
Mỹ vẫn không chơi

“Kim” dù nhiều lời
Chẳng ai tin được!
Bị Mỹ từ khước
Nói chuyện song phương
Bắc Hàn nhiều nhượng
Quây phá Bán Đảo (Triều
Tiên)
Còn tuyên bố hão
Lắm chuyện nhiều lời
Nga, Tàu đổi hơi
Bày mưu tính kế
Tuởng làm khó dễ
Hù dọa được ai
Đến khi ván bài
Iraq thất thủ
Thay quyền đổi chủ
“Kim” mới giật mình
Không dám linh tinh
Đòi hỏi quá độ
Đành phải nhượng bộ
Nói chuyện đa phương
Chẳng dám coi thường
Cũng không khó dễ
Tiếp theo Thần kể
Cũng chuyện Á Châu
Thần thiệt là rầu
Cái Anh Trung Cộng
Đất nước quá rộng
Dân lại quá nghèo
Hiểm họa ì sèo
Môi sinh trầm trọng
Thỉnh thoảng Tàu Cộng
Vẫn net Đài Loan
Không cho Taiwan
Tuyên bố Độc lập
Nếu không sẽ nhập

Đảo quốc tí hon
Thành lĩnh bé con
Cửa Anh Trung Cộng
Chuyện dù có thật
Thần cũng chẳng tin
Theo Thần điều nghiên
Đâu phải chuyện dễ
Trăm mưu nghìn kế
Cũng khó hình thành
Sao dấm lan chanh
Đụng độ với Mỹ!?
Thần xin “bật mí”
Một tí vậy thôi
Kể lể một hồi
“Thiên cơ” bại lộ!
Phu quân Thần sợ
Lỡ Thần đã dỡ
Còn hay nói dai
Lại nói quá dài
Nên chi trật lất
Tiền hậu bất nhất
Biết tính làm sao
Nói năng thế nào
Để Ngài khỏi giận
Tâu trình cẩn thận
Kẻo Ngài dỗi hờn
Đừng có “ba lớn”
Ngài cho “lay off”
Nghe qua Thần khớp
Đâu dám coi thường
Thơ phú văn chương
Phu Quân kiểm duyệt
Thôi thì ... Mọi chuyện
Tạm gác ở đây
Cho Thần vài giây
Để Thần Relax

Thần không biếng nhác
Sẽ lại trình tâu
Chuyện lạ năm châu
Không bằng Bản Quốc
Tùng ... Tùng ... Tùng ... Tùng
Cắc ... Cắc ... Cắc ... Tùng

Muôn tâu Thượng Đế
Trước khi Thần kể
Đến chuyện Việt Nam
Thần lại vài hàng
Trình thêm một việc
Hiện nay có chuyện
Bệnh lạ phát sinh
Ai cũng giạt mình
Vì không thuốc chữa
Sốt cao, ói mửa
Ngộp thở mê man
Chẩn đoán lâm sàng:
Viêm phổi ác tính (SARS)
Ai đã nhuộm bịnh
Phải sống cách ly
Mau chóng cấp kỳ
Nếu không sẽ chết
Mọi người đều biết
Nên phải giữ gìn
Theo dõi tự “Ên”
Để còn khai báo
Theo như báo cáo
Thần biết hiện nay
Trên thế giới này
Đã nhiều người chết
Trung Cộng trước hết
Kế đến Hồng Kông
Qua Phi Luật Tân

Mã Lai, Hà Nội
Bệnh cũng lây vội
Ngả Singapore
Bệnh còn tràn qua
Bên Úc Đại Lợi
Bệnh cũng lan tới
Xứ Canada
Thế giới lo ra
Căn bệnh hiện tại
Thần rất á ngại
Bệnh lạ lan tràn
Lại dễ lây lan
Cho người dưới thế ...
Sau đây Thần kể
Chuyện ở Việt Nam
Ôi thôi! Ngút ngàn
Nói sao cho hết
Thần thấy bất mệt
Lại thêm đau đầu
Rầu ơi là rầu!
Bạo quyền Cộng sản
Không có nhân bản
Tình cảm con người
Sống như lười ười
Lòng lang dạ thú
Chẳng tình máu mủ
Chẳng nghĩa đồng bào
Nếu ai kêu gào
Tự do dân chủ
Chúng bèn hạ thủ
Hoặc bắt bỏ tù
Kể cả nhà tu
Đều bị bắt bớ
Chúng còn cắc cớ
Cắt đất nhường đai
Dâng biển cho bầy

Quan Thầy Trung Cộng
Vụ Thác Bản Giốc
Cửa ải Nam Quan
Trước của Việt Nam
Nay đâu còn nữa!
Tàu Cộng chơi bựa
Chiếm cả Hoàng Sa
Chúng còn ba hoa
Mang danh giải phóng
Giắc thù Việt Cộng
Cưỡng chiếm Miền Nam
Dân Việt bàng hoàng
Lánh ra hải ngoại
Người Việt hiện tại.
Trên khắp Năm Châu
Khắc phục cùng nhau
Thành công vượt bực
Trên mọi lãnh vực
Cực khổ gian lao
Bất cứ ngành nào
Cũng có người Việt
Một niềm hãnh diện
Lại thêm tự hào
Cho toàn đồng bào
Quốc Gia Hải Ngoại
Tuy nhiên hiện tại
Tha hương xứ người
Cuộc sống nổi trôi
Đợi ngày quang phục

Muôn tâu Thượng Đế
Đây lời kêu gọi
Của Táo Phu Nhân
Thần xin ân cần
Gởi đi toàn thể

Những người bạn trẻ
(Thanh, Thiếu niên Đa Hiệu)
Cùng những bạn già
(Đồng Môn)
Nếu cảm nhận là
Mình dân Nước Việt
Đôi lời tha thiết
Kêu gọi nhân tâm
Xin hưởng một lòng
Cứu nguy Đất Nước
Non sông gấm vóc
Chẳng cửa riêng ai
Chẳng phải có tài
Mới ra tranh đấu
Tổ Quốc yêu dấu
Đang đợi chúng ta
Nhất định phải ra
Chống Mafia Hà Nội ...
Thần xin thưa vội
Bên Virginia
Thưa ngài đó là
Con cháu Võ Bị
Tham khảo góp ý
Quyết chí đứng lên
Thật xứng với tên
Thanh niên Đa Hiệu
Xin gặp Dân Biểu
Hạ Viện Quốc Gia
Để được thông qua
Dự luật HB 2829
Tuy gây trở ngại
Cản trở tiến trình
Nhưng cộng đồng mình
Vẫn đang tiếp tục
Vận động lưỡng viện
Tiểu bang – Liên bang

Điều chỉnh rõ ràng
Nội dung ý tứ
Đây cũng là vụ
Lũ vẹm điên điên
Chúng bèn yêu cầu
Phản đối dự luật
Đã được chấp thuận
Treo cờ Quê Hương
Ngay tại siêu cường
Cờ Hoa xứ Mỹ
Bền tâm nhất trí
Người Việt Quốc Gia
Sống xa quê nhà
Trên đà thăng tiến
Cờ Vàng xuất hiện
Cùng khắp mọi nơi
Làm chúng rối bời
Phản đối âm ỉ
Thần cũng tử tử
Nên báo cáo ngay
Một tin mới đây
Để Ngài thẩm định
Bạo quyền được lệnh
Chỉ định tướng Trà (P.V.Trà)
Dẫn bọn gà nhà
Cũng vài chục trụ
Toàn là cỡ bự
Đến Mỹ họp bàn
Nhưng gặp phải màn
Phản kháng mạnh mẽ
Thay vì ... Đáng lẽ
Hùng dũng như ai
Thế nhưng ván bài
Vào giờ phút chót
Không được tiếp đón
Trân trọng lễ nghi

Nguyên do là vì
Áp lực chống đối
Phát sinh từ khối
Người Việt Quốc Gia
Nơi xứ cờ Hoa
Và khắp thế giới
Lưỡng đảng Quốc Hội
Dân Chủ & Cộng Hòa
Đã cùng đưa ra
Ý kiến phản đối
Hạ Viện Quốc Hội
Của nước Hoa Kỳ
Mau chóng tức thì
Đệ trình Dự Luật
Bốn trăm hăm bảy (427)
Thần còn được thấy
Chuyện kể sau đây
Xảy ra hàng ngày
Tại nơi Quốc Nội
Dân chúng ... thật tội
Hối lộ khắp nơi
Ăn oán tới bởi
Sinh ra nhiều chuyện
Người dân bé miệng
Thấp cổ kêu trời
Ai nấy ... Hỡi ơi!
Khổ ơi! là khổ!
Tham nhũng quá độ
Có vụ Năm Cam
Vụ án liên quan
Mọi ngành mọi cấp
Tai tiếng tới tấp
Ai cũng biết rằng
Chuyện này lằng nhằng
Toàn “Đại lãnh tụ”
Ngoài ra còn vụ

Hỏa hoạn thật to
Thieu rụi ra tro
Trung tâm Thương Mại
Thật là tai hại
Chứng tỏ bạo quyền
Chẳng đủ thiện duyên
Cai trị đất nước
Dù sau dù trước
Cũng chẳng còn lâu
Cộng sản sẽ mau
Về Châu Diêm Chúa

Muôn tâu Thượng Đế
Nãy giờ Thần kể
Toàn chuyện Việt Nam
Giờ Thần chuyển sang
Sinh hoạt Võ Bị
Tha hương xứ Mỹ
Cũng vài thập niên
Vì lăm cơ duyên
Nên được gặp lại
Võ Bị hiện tại
Ở khắp Năm Châu
Phối hợp cùng nhau
Chọn ngày Đại Hội
Võ Bị chơi trội
Hai năm một lần
Địa điểm xoay vần
Cho ngày tổ chức
Mọi người rất mực
Mong ước xôn xao
Kể đón người chào
Vui như pháo nổ
Gặp nhau kể hết
Những chuyện ngày xưa

Dãi nắng dầm mưa
Tám tuần huấn nhục
Chịu khổ chịu cực
Được gán Alpha
Khi đó mới là
Sinh viên Võ Bị
Thao trường chăm chỉ
Ra trường thành công
Chiến trường hào hùng
Xứng danh Đa Hiệu
Ngày xưa đứng điếu
Kiếm bạc Rồng vàng
Ngày nay huy hoàng
Hiển vinh xứ khách
Đôi lời bộc bạch
Từ tận đáy lòng
Thần đây những mong
Ngày về phục quốc
Thần không từ khước
Cũng xin đầu quân
Để sống cho gần
Gia đình Võ Bị
Năm ngoái: Nhâm Ngọ
Năm nay: Quý Mùi
Sắp tới đây rồi
Là năm Con Khỉ
Phu Quân Thần kỹ
Ghi sổ hàng năm
Và cứ mỗi rằm
Viết ra thành sớ
Sợ Thần sợ hổ
Sẽ tấu trình sai
Lỡ ngài giận dai
Phật vài ba ... “củ”
Thần buồn ủ rũ
Mặt ủ mày châu

Phu Quân Thần râu
Sinh ra lo nghĩ
Là Dâu Võ Bị
Thần phải quan tâm
Mọi chuyện xa gần
Đều lo quán xuyên
Giúp “chàng” mọi chuyện
Lo việc tề gia
Lại chẳng bỏ qua
Chuyện “Non” chuyện “Nước”
Chia xẻ từng bước
Những nỗi nhọc nhằn
Những chuyện khó khăn
Thần đều khuyến khích
Không ngoài mục đích
“Tự Thắng Chỉ Huy”
Võ Bị gan lì
Xứng danh “Đa Hiệu”!
Thần đây tiêu biểu
Võ Bị phu nhân
Thích sống hợp quần
Tạo thêm sức mạnh
Thần đã bộc bạch
Trình tấu lên Ngài
Thiện tai, thiện tai
Xin Ngài hoan hỉ
Thần phải tử tử
Trình tâu rõ ràng
Mọi việc đàng hoàng
Quang minh chính đại
Năm sau gặp lại
Tháng chạp hăm ba
Thần mong lại là
Táo Thần Võ Bị
Làm việc mệt nghỉ
Thần thấy chẳng ham

Nhưng Thần phải kham
Vì Thần nặng nợ
Nếu Thần sơ hở
Hay lỗi điều chi
Xin Ngài Từ Bi
Ra tay tế độ
Chứ Thần đâu sợ
Miệng tiếng thế gian
Dù bị hàm oan
Cũng là phần số
Cho dù có khổ
Cũng là nghiệp duyên
Nên Thần vững tin
Ở trên Thượng Đế ...

Nãy giờ Thần kể
Chuyện ngắn chuyện dài
Giờ đây xin Ngài
Thần về dưới ... “NƠ”
Thần còn đi chợ
Nấu nướng linh tinh
Còn đi shopping
Mua vài ba thứ
Tha hương viễn xứ
Sống nơi xứ người
Thần vẫn nhớ lời
Ông bà dạy dỗ
Chịu thương chịu khó
Lo cho đàn con
Để phu quân còn
Cày hai ba Job
Ký ca ký cốp
Mới đủ chi tiêu
Đâu dám chơi liêu
Tiêu tan tích tấc

Sống nơi đất khách
Chỉ là tạm dung
Mong ngày trùng phùng
Còn về Cố Quốc
Thần xin thưa trước
Võ Bị đi đâu
Thần xin theo hầu
Trọn trình phu phụ

Muôn tâu Thánh Đế
Những chuyện thần kể
Xem chừng đã dài
Bây giờ xin Ngài
Thần về dưới Thế
Chứ Thần không thể
Ở mãi đây lâu
Thần xin cúi đầu
Bái bái, Thượng Đế
Thánh Thượng vạn tuế.
Vạn tuế! Vạn vạn tuế! ...

*Niên lịch Quý Mùi
Hăm ba tháng chạp
P.N Phu Nhân
Táo Thần Phụng Sớ*

HỘI GIÓNG, LÀNG PHÙ ĐỒNG

Khiết Châu
Nguyễn Huy Hùng
K1

Trong dân gian Việt Nam
có lưu truyền hai câu ca dao sau

*“Mông bảy hội Khám, mông
tám hội Dâu,*

*Mông chín dàu dàu, thì về hội
Giống”*

“Mông chín tháng tư,

*Không đi hội Gióng cũng hư
một đời.”*

Hàng năm cứ đến cuối tháng Ba Âm Lịch (*khoảng tháng 4 Dương lịch*) người Việt Nam lưu vong tỵ nạn Cộng sản trên toàn Thế giới, lại được dịp thấy báo chí và các đài phát thanh Việt ngữ đua nhau loan tin nhắc nhở về NGÀY KỶ NIỆM PHÙ ĐỒNG THIÊN VƯƠNG và HỘI GIÓNG. Những ai trước kia chưa có dịp đi xem Hội Gióng, đều háo hức muốn có dịp về tận làng Phù Đồng xem Hội một lần cho biết.

Chẳng biết những nề nếp thủ tục thuần túy Việt Nam cổ xưa, của các Lễ Hội có còn được duy trì không, hay đã bị biến chế lại căng theo Văn hoá Xã hội Chủ nghĩa rồi, thì còn gì đáng thú vị mà háo hức về xem. Hơn nữa, chúng ta những người lưu vong tỵ nạn Cộng sản, trước kia vốn thuộc gốc chống Cộng không

khoan nhượng, nay vẫn tiếp tục vận động Thế giới hỗ trợ Dân tộc Việt Nam ở trong nước, vùng lên lật đổ bạo quyền Cộng sản Việt Nam, giành lại quyền Tự do Dân chủ và Nhân quyền, thì làm sao có được sự bảo đảm về an ninh cá nhân tại Việt Nam mà mơ ước “áo gấm về làng” để xem Hội.

Thông cảm nhu cầu này của Quý vị, nên nhân mùa Xuân Giáp Thân (*Con Khỉ*) 2004 này, Tôi xin hướng dẫn Quý vị xem Hội Gióng qua mấy trang giấy, ghi lại những gì chính bản thân Tôi đã được tham dự vào cuối Thập Niên 1930. Vì sinh trưởng tại thị xã Lạng Sơn, nên thuở Thiếu niên Tôi không có dịp rong chơi tìm hiểu kỹ càng về quê hương Tổ Nội của mình. Nhưng nhờ được Cha kể chuyện cho nghe, và sau này lại có dịp đọc sách của các nhà khảo cứu ghi lại, nên cũng mừng tượng ra được phần nào về quê hương đất Tổ của mình. (*Các sách đó là : Hội hè đình đám -Quyển Thượng- của Toan Ánh; Việt Nam sử lược của Trần Trọng Kim; Les fêtes de Phù Đổng của Nguyễn văn Huyền; và Đại Nam Quốc sử Diễn ca của Lê Ngô Cát và Phạm đình Toái.*)

Cuối Thập niên 1930, khi 2 em gái họ con Cô ruột của Tôi đến phiên được Làng cử ra đóng các vai Nữ Tướng giặc Ân, trong cuộc diễn trận Thần Tích của Lễ Hội, Tôi được Cha dẫn về làng xem Hội Gióng, và đây cũng là lần duy nhất trong đời.

Sau lần xem Hội Gióng vào cuối Thập niên 1930 này, Tôi đã cảm tác mấy vần thơ Tứ Tuyệt vịnh Đức Thánh Gióng, Thành Hoàng Làng Phù Đổng của Tổ Tiên dòng Họ Nội nhà Tôi, như sau :

Tướng Trời Thiết Lũng giúp Hùng Vương.

Diệt giặc Tàu Ân yên bốn phương.

Ninh Sóc già từ lưu mĩ giáp.

Thiên Vương Phù Đổng Thánh phi thường.

Vị trí địa dư của làng PHÙ ĐỔNG (Làng Gióng).

Tổng Phù Đổng thuộc huyện Tiên Du tỉnh Bắc Ninh, gồm có 4 xã : Phù Đổng, Phù Dực, Đổng Xuyên, và Đổng Viên. Mỗi xã chia ra thành nhiều Giáp. Xã Phù Đổng có 6 Giáp. Xã Phù Dực có 4 Giáp. Xã Đổng Xuyên có 2 Giáp. Xã Đổng Viên có 3 Giáp.

Xã Phù Đổng còn gọi là làng Gióng, thoát đầu thuộc địa phận huyện Võ Giàng (*tức là Bộ Vũ Ninh*), về sau được tách ra sát nhập sang huyện Tiên Du. Đến sau Hiệp định đình chiến Genève 21-7-1954, bạo quyền Cộng sản Việt Nam được chia quyền thống trị toàn miền bắc Việt Nam, lại tách làng Phù Đổng ra khỏi huyện Tiên Du tỉnh Bắc Ninh, để sát nhập qua huyện Gia Lâm tỉnh Hà Nội.

Làng Phù Đổng ở tả ngạn sông Đuống (*còn gọi là sông Thiên Đức*), cách tỉnh lỵ Bắc Ninh 23 cây số về phía Đông Nam, và cách thành phố Hà Nội 18 cây số về phía Đông Bắc. Đối diện với làng Phù Đổng ở bên Hữu ngạn sông Đuống là làng Hội Xá thuộc phủ Gia Lâm tỉnh Hà Nội (*thời Pháp thuộc Gia Lâm được xếp vào hàng Phủ chớ không phải Huyện*).

Từ thành phố Hà Nội muốn tới làng Phù Đổng, phải qua cầu Long Biên (*Pont Doumer, bây giờ Cộng sản Việt Nam gọi là cầu Chương Dương*) bắc ngang sông Hồng (*rivière Rouge*), rồi theo Quốc lộ 1 đi về hướng tỉnh lỵ Bắc Ninh thẳng tới sông Đuống. Sau khi băng qua cầu sông Đuống, rẽ sang tay phải đi dọc theo bờ đê chừng 7 cây số là tới làng. Nếu đi bằng xe hoả, thì từ Ga Hàng Cỏ (Hà Nội) qua cầu Long Biên, qua Ga Gia lâm, qua cầu Đuống đến Ga Yên Viên thì xuống, đi bộ rẽ theo hướng tay phải dọc bờ đê để đến làng. Hồi cuối Thập niên 1930 có “xe tay” kéo thuê, chở hành khách di chuyển từ Ga Yên Viên vào tới làng, sau này thì Tôi không biết.

Ngay tại đầu làng, gần bên bờ đê có một cây đa to lớn và một điểm canh. Đây là nơi đêm đêm tráng đình của làng,

thay phiên nhau đến tụ tập làm phận sự canh gác, tuần phòng giữ an ninh cho dân làng. Vào mùa mưa hàng năm, nước lũ lớn thường gây ngập lụt, điểm canh trở thành trụ sở làm việc thường trực suốt ngày đêm, của ban canh phòng đê hàng Tổng.

Đứng trên bờ đê tại đầu làng, có thể trông thấy toàn cảnh các Giáp, và nổi bật hẳn lên là ngôi đền thờ Đức Phù Đổng Thiên Vương (*Đền Thượng*) đồ sộ, kiến trúc theo lối cổ xưa. Theo Thần Tích (*sự tích nói về Thần ghi trên bia đá dựng tại Đền*) thì ngôi Đền được xây từ thời vua Hùng Vương VI, và được sửa sang lại rộng, lớn hơn vào thời vua Lý Thái Tổ.

Bên phía Tây Đền Thượng có Chùa Kiên Sơ, là nơi tá túc của Lý Công Uẩn khi chưa lên ngôi Vua. Vào những dịp tuần tiết, Ngài thường đến Đền Thượng lễ, cầu xin Đức Phù Đổng Thiên Vương phù hộ cho tương lai của mình. Ngài đã được Thiên Vương báo mộng cho biết là, sau này sẽ làm Vua và truyền được Tám đời. Giấc mộng đã ứng nghiệm, nên sau khi Lý Công Uẩn lên ngôi Vua lấy hiệu là Lý Thái Tổ, đã cho sửa sang xây ngôi Đền to rộng hơn trước. Ngay trước cửa Đền, có một hồ hình chữ nhật trồng bông sen. Giữa hồ có ngôi nhà thủy tạ, xây trên một chiếc cồn theo kiến trúc rất cổ xưa. Cách Đền Thượng khoảng 700 mét có Đền Hạ (*là nơi thờ Đức Thánh Mẫu thân sinh ra Phù Đổng Thiên Vương*). Trong những ngày Hội hàng năm, có rước Kiệu Linh vị Phù Đổng Thiên Vương từ Đền Thượng tới Đền Hạ.

Đặc biệt trong làng Phù Đổng, sự phân chia các Giáp theo dòng Họ, chớ không chia theo địa lý thôn, ấp, như các làng khác. Dân cư làng Phù Đổng gồm khoảng 10 dòng Họ khác nhau. Giáp Đoài gồm toàn người thuộc dòng họ Đặng. Những người thuộc dòng Họ Khổng ở trong Giáp Đông. Giáp Trung thuộc dòng Họ Nguyễn gồm 2 chi nhánh Nguyễn-Huy và Nguyễn-Hữu. Những dòng Họ khác như Lý, Lê, Trần... ít người, thì hai ba Họ ở chung họp thành một Giáp. Nhưng dựa theo địa lý, làng Phù Đổng còn chia ra nhiều Ngõ : ngõ Ban, ngõ Phu, ngõ Chợ, ngõ Ngách...

(Ghi chú: 1.-Hai chữ Xã và Làng đều có cùng một nghĩa như nhau (village) để quy định khu vực hành chánh, kiểm soát dân chúng cư ngụ trong một diện tích đất đai do họ chiếm ngụ khai thác trồng hoa mầu. 2.-Khu vực địa dư một Giáp ở ngoài Bắc, tương tự như khu vực địa dư một Ấp ở trong Nam. 3.-Mỗi Ngõ thuộc làng Phù Đổng có thể coi như là một Thôn trong miền Nam.)

THẦN TÍCH PHÙ ĐỒNG THIÊN VƯƠNG.

Phù Đổng Thiên Vương (trong dân gian còn gọi là Thánh Gióng) là Thần Thành Hoàng của làng Phù Đổng (Saint patron du village = village's Tutelary God). (Vào thập niên 1960, để nhớ công ơn vị tướng anh hùng đầu tiên trong lịch sử dân tộc Việt, đã cưỡi ngựa sắt và dùng roi sắt đánh dẹp giặc Ân xâm lăng đất nước, Thiết Giáp Binh Quân lực Việt Nam Cộng hoà tại miền Nam Việt Nam, đã tôn vinh Đức Phù Đổng Thiên Vương làm Thánh Tổ Binh chúng, và hàng năm vào ngày 9 tháng Tư Âm Lịch vẫn tổ chức Lễ kỷ niệm ngài. Không biết bây giờ ở Hải ngoại còn giữ lệ hay không?)

Theo Việt Nam sử lược của Trần trọng Kim, sự tích Phù Đổng Thiên Vương được ghi như sau :

“Đời vua Hùng Vương thứ VI, có đám giặc gọi là giặc Ân hùng mạnh lắm không ai địch nổi. Vua mới sai sứ đi rao trong nước để tìm người tài giỏi ra đánh giặc giúp nước. Bấy giờ ở làng Phù Đổng bộ Vũ Ninh, nay là huyện Võ Giàng tỉnh Bắc Ninh có đứa trẻ xin đi đánh giặc giúp vua. Sứ giả về tâu, vua lấy làm lạ, cho đòi vào châu. Đứa trẻ ấy xin đúc cho một con ngựa và cái roi bằng sắt. Khi ngựa và roi đúc xong thì đứa trẻ ấy vươn vai một cái, tự nhiên người cao lớn lên một trượng, rồi nhảy lên ngựa cầm roi đi đánh giặc. Phá được giặc Ân rồi, người ấy đi đến núi Sóc Sơn thì biến mất. Vua nhớ ơn, truyền lập đền thờ ở làng Phù Đổng, về sau phong làm Phù Đổng Thiên Vương.”

Nhưng theo Thần Tích ghi trên bia dựng trong Đền thờ

tại làng Phù Đổng, cộng với những chi tiết truyền khẩu trong tổng Phù Đổng, do ông Nguyễn Văn Huyền tóm tắt bằng Pháp ngữ trong tập “*Les fêtes de Phù Đổng*”, được hội Nghiên cứu Địa dư Hà Nội xuất bản năm 1938 tại Hà Nội, đầy đủ hơn như sau :

“Dưới đời vua Hùng Vương thứ VI, nước Văn Lang thực là thái hoà, thịnh trị. Nhà vua bỏ tục cúng lễ nhà Ân bên Tàu. Thấy vậy, Ân chúa kiếm cơ tuần du phương Nam để có ý xâm chiếm nước Nam. Vua Hùng Vương lo ngại, họp triều đình bàn kế giữ nước. Một vị đại thần quỳ tâu : -Xin nhà vua cầu khẩn Long thần, thần sẽ chỉ bảo nhà vua.

Vua nghe lời tâu, lập đàn tràng cúng tế ba ngày liền. Chợt giông bão nổi lên với sấm sét. Tại ngã tư kinh thành hiện ra một ông già mình cao chín thước, đầu râu tóc bạc, nháy nhót múa hát. Nhà vua triệu ông già tới đàn tràng dâng rượu thịt, ông già từ chối. Hỏi tới quốc sự, ông già đáp : -Ba năm nữa giặc sẽ từ phương Bắc lại. Muốn diệt giặc, nhà vua phải tìm người tài trong nước và hứa ban thưởng trọng hậu. Sẽ có thần nhân xuất hiện dẹp giặc. Nói xong ông già biến mất.

Ba năm sau, giặc Ân do Thạch Lĩnh, thái tử nước Ân đem quân xâm chiếm nước Văn Lang. Đại tướng nước Văn Lang là Lý Công Dật xuất quân cự địch, nhưng trước thế giặc mạnh, quân Văn Lang bị thua và Lý tướng quân tự sát chết. Nhà vua chợt nhớ tới lời Long thần, sai sứ đi khắp trong nước để tìm người tài giỏi ra giúp nước.

Bấy giờ tại làng Phù Đổng có một lão trượng tuổi đã 60, cách đây ba năm, bà vợ có sinh ra một đứa con trai trong trường hợp rất kỳ lạ. Nguyên sau một đêm mưa gió, bà lão ra vườn hái rau, để ý thấy một vết chân to lớn đã dẫm dẫm rau của bà. Vô tình bà đứng dè lên vết chân đó để hái những cây rau đã bị giày séo về ăn. Từ đó bà thụ thai, rồi sinh một con trai. Đứa con trai này, cho đến năm lên ba tuổi thì vẫn nằm ngửa, không biết nói không biết ngồi. Khi nghe sứ giả nhà vua đi qua, bà mẹ nhìn con nói đùa : -Nhà vua đang cần

tướng tài đánh giặc mà con nay mới lên ba, chưa biết cười biết nói, bao giờ con khôn lớn mà giúp nước phò vua ?

Bà mẹ vừa nói dứt lời, đứa bé bỗng bật ra lời nói, bảo mẹ mời sứ giả nhà vua tới. Thấy con tự nhiên biết nói lại đòi mời sứ giả nhà vua, bà mẹ lấy làm ngạc nhiên, nhưng cũng ra thuật rõ chuyện cho sứ giả hay. Sứ giả theo bà ta vào. Đứa bé bảo sứ giả về tâu vua đánh cho một con ngựa sắt và một chiếc roi sắt. Sứ giả về tâu vua rõ mọi sự. Nhà vua mừng lắm cho đó là ứng lời Long Thần dạy trước, liền sai đánh ngựa sắt, roi sắt cho đứa bé.

Trong khi sứ giả về tâu vua thì ở làng Phù Đổng, đứa bé lớn phổng lên, ăn uống tốn kém rất nhiều cơm thịt. Sứ giả mang ngựa và roi tới. Đứa bé bảo mẹ thổi cho một nồi ba mươi com, vươn vai đứng lên, ăn hết nồi com, cầm roi nhảy lên ngựa sắt, nhằm thẳng phía giặc đóng phi ngựa tới. Lúc đó, giặc đang đóng ở núi Trâu Sơn huyện Tiên Du. Trước khi lên ngựa cậu bé nói : -Ta là Thiết Lãng Thiên Thần, giáng trần đi dẹp giặc.

Thiết Lãng Thiên Thần ra roi, ngựa sắt hét ra lửa, tới núi Trâu Sơn phá tan quân giặc, giết được cả tướng giặc là Thạch Lĩnh và ba Đại tướng khác. Nội trong một ngày giặc tan. Còn lại 24 tướng giặc phải xin hàng.

Trong lúc ra quân, ngựa sắt luôn luôn hét ra lửa để đốt giặc. Hiện nay di tích những ngọn lửa vẫn còn ở làng Cháy tức là làng Phù Chẩn, huyện Gia Bình tỉnh Bắc Ninh. Nơi đây ngựa thần đã đốt giặc, những cây bén lửa cũng cháy sém. Giống tre này nay mọc ở mấy tỉnh Bắc Ninh, Phúc Yên, với những đốt trắng đen như vết cháy; đó là loại tre “đằng gà” rất đẹp và bền, được dân quê kén dùng chế tạo các vật dựng trong nhà. Giết giặc nhiều, chiếc roi sắt gãy, ngài phải nhổ tre dùng thay. Giặc tan, ngài trở về làng Xuân Tảo, tỉnh Hà Đông, nơi Hồ Tây lội xuống tắm; sau đó ngài lên ngựa đi về tới núi Sóc Sơn tỉnh Phúc Yên thì biến mất.

Nhớ ơn ngài, vua Hùng Vương sai lập đền thờ tại làng Phù Đổng tức làng Gióng và sắc phong cho ngài là Phù Đổng Thiên Vương. Dân chúng gọi ngài là đấng Thánh Gióng. Hàng năm để nhớ ơn ngài, dân chúng hàng tổng mở hội diễn lại sự tích ngài đánh giặc Ân. “

Nếu bỏ phần hoang đường trong câu chuyện, ta sẽ thấy rằng hồi đó đã có một vị tướng tài, có lẽ đã dùng xe thiết mã giống như loại xe gỗ có máy thời Tam Quốc của Khổng Minh và thiết côn trừ kẻ xâm lăng. Chính vị tướng tài này là Phù Đổng Thiên Vương, về sau đã được dân ta thần thánh hoá để tỏ lòng tôn trọng.

Sau đây là mấy dòng lịch sử oanh liệt thuộc thời tiền sử của dân tộc Việt Nam, còn ghi trong Đại Nam Quốc sử Diễn ca của các ông Lê Ngô Cát và Phạm Đình Toái:

*“Sáu đời Hùng vận vừa suy,
Vũ Ninh ló giặc mới đi cầu tài.
Làng Phù Đổng có một người,
Sinh ra chẳng nói chẳng cười trơ trơ.
Những ngờ oan trái bao giờ,
Nào hay thần tướng đợi chờ phong vân.
Nghe vua cầu tướng ra quân,
Thoắt cười, thoắt nói muôn phần khích ngang.
Lời thưa mẹ, dạ cần vương,
Lấy trung làm hiếu một đường phân minh.
Sứ về tâu trước thiên đình,
Gươm vàng ngựa sắt tề binh tiến vào.
Trận mây theo ngọn cờ đào,
Ra uy sấm sét nửa chiều giặc tan.
Áo nhung cỡi trước Linh San,
Thoắt đà thoát nợ trần hoàn lên tiên.
Miếu đình còn dấu cố viên,
Chẳng hay truyện cũ lưu truyền có không ?”*

Truyện cũ có hay không, điều đó không quan trọng, chỉ biết từ đời Hùng Vương tới nay, dân tộc Việt Nam hàng

năm có lễ kỷ niệm một vị anh hùng, dù đây là người thật hay là người tưởng tượng, vị anh hùng này theo tục truyền lại, đã tận trung phò vua giúp nước, nêu gương sáng cho đời sau.

HỘI GIÓNG, NGÀY CHÍN THÁNG TƯ.

Hội Gióng được tổ chức hàng năm vào ngày Chín tháng Tư, tại làng Gióng (*tức là làng Phù Đổng*), do 4 xã Phù Đổng, Phù Dực, Đổng Viên và Đổng Xuyên thuộc tổng Phù Đổng huyện Tiên Du tỉnh Bắc Ninh phối hợp thực hiện, với sự tham gia của xã Hội Xá, ở bên hữu ngạn sông Đuống, thuộc phủ Gia Lâm tỉnh Hà Nội.

Hội Gióng được tổ chức rất lớn, có những trò giải trí vui nhộn suốt mấy ngày đêm liền. Ngoài cuộc diễn lại trận đánh giặc Ân của đức Thánh Gióng rất vui và sống động vào ngày Chín tháng Tư Âm lịch, còn có các trò vui khác như đu cây, cờ người, đấu võ, đấu vật, leo cột mỡ, kéo co, hát trống quân tranh giải thưởng, và các trò chơi tiêu khiển thanh tao như tổ tôm điếm, hát cô đầu, hát chèo, hoặc có tính cách đồ đen ăn tiền cho cả người lớn lẫn trẻ con như xóc đĩa, bầu cua cá cọp, ném đầu vật...

Bao giờ Lễ hội cũng được dân chúng toàn cõi Bắc Việt Nam, nô nức kéo nhau đi xem đông như nước chảy.

Việc chuẩn bị tổ chức Lễ Hội hàng năm, được tất cả 15 giáp thuộc 4 xã trong tổng Phù Đổng và xã Hội Xá thuộc Gia Lâm, Hà Nội (*bên kia sông Đuống đối diện xã Phù Đổng*) họp bầu GIÁP CHỦ TỌA và chia nhau lo toan mọi việc. Nhưng chỉ có 10 giáp thuộc 2 xã Phù Đổng và Phù Dực được vinh dự thay phiên nhau làm GIÁP CHỦ TỌA ngày Lễ Hội tức là làm CHỦ TẾ trong buổi lễ và chịu trách nhiệm về việc tổ chức điều hành ngày hội. Chức sắc của 2 xã Đổng Xuyên và Đổng Viên chỉ giữ các vai phụ tá trong ngày Lễ Hội. Xã Hội Xá trách nhiệm cung cấp BAN MÚA CA LÀO. Ban này gồm 20 người, một ông đóng vai CỌP tượng trưng

sức mạnh, và 19 VŨ CÔNG vừa múa vừa hát theo điệu dân tộc Lào trong ngày Lễ Hội.

Lịch trình diễn tiến chuẩn bị như sau :

Ngày 1 tháng 3 âm lịch, các vị chức sắc trong hàng tổng Phù Đồng tề tựu tại Đền Thượng làng Phù Đồng, để làm LỄ GIAO TRÁCH NHIỆM CHO GIÁP CHỦ TỌA. Giáp này phải sửa LỄ CÁO THẦN để xin lãnh SỔ PHÂN PHỐI CHỨC VỤ. Sau khi nhận SỔ PHÂN PHỐI CHỨC VỤ xong, hàng Giáp họp bàn liên tục trong mấy ngày kế theo, để đề cử các ÔNG HIỆU, và cất đặt nhân viên phụ trách từng công việc trong các buổi rước, tế lễ, và diễn lại Thần Tích. Các Ông HIỆU phải giữ chay tịnh cho thân xác, không vương sắc dục ô uế kể từ ngày 6 tháng 3 đến hết Hội.

Ngày Rằm tháng Ba, hàng Giáp và Tổng dẫn các ÔNG HIỆU tới Đền Thượng trình diện Thiên Vương. Ông THỦ TỦY giao cho GIÁP CHỦ TỌA các TỰ KHÍ : CỜ LỆNH, CHIÊNG, và TRỐNG, để rước về Miếu của Giáp cho các Ông Hiệu tập luyện cách trình diễn trong ngày hội cho thật thành thuộc. Các Ông Hiệu Trung Quân và Hiệu Tiểu Cỗ, cũng nhận được 3 chiếc TRỐNG KHẨU để tập luyện chung với các Ông Hiệu khác.

Trong buổi diễn trận Thần Tích cần phải có 2 phe thủ vai, một bên là quân Văn Lang và một bên là quân giặc Ân. Theo điển tích, quân tướng Văn Lang thắng trận nên dùng trai tráng để thủ vai, bọn giặc Ân là bại binh nên dùng thiếu nữ thủ vai.

Các tướng Văn Lang (các Ông Hiệu) do các Giáp trong 4 xã Phù Đồng, Phù Dực, Đồng Viên và Đồng Xuyên kén chọn trong đám thanh niên từ 12 đến 26 tuổi (có thể chọn cả người đã thành gia thất, nhưng trong những ngày chuẩn bị cho đến hết Lễ Hội, những người này phải giữ mình chay tịnh về sắc dục). Có tất cả 6 Ông Hiệu : **-Hiệu CỖ** trông nom CỜ LỆNH, **-Hiệu CHIÊNG** điều khiển Chiêng, **-Hiệu TRỐNG**

điều khiển Trống, **-Hiệu TRUNG QUÂN** phát Cờ Lệnh để phối hợp điều hoà sự tiến quân, và **2 Hiệu TIỂU CỔ** đi tiên phong thám thính quân giặc.

Bốn Ông Hiệu Cờ, Chiêng, Trống, và Trung Quân do Giáp Chủ Tọa đề cử, còn 2 Ông Hiệu Tiểu Cổ do 2 xã Đồng Viên và Đồng Xuyên chọn cử. Trong các đám rước và buổi diễn trận, các Ông Hiệu Cờ, Chiêng, Trống, và Tiểu Cổ được đi dưới 2 chiếc LỌNG che. Riêng Ông Hiệu Trung Quân cầm Cờ Lệnh (*điều binh khiển tướng, linh hồn chính của buổi diễn trận Thần Tích*) nên được đi dưới 4 chiếc LỌNG che.

Quân lính Văn Lang do tất cả các Giáp trong Tổng Phủ Đồng lựa chọn, trong số dân đỉnh tuổi từ 18 đến 36, để lập thành 10 CƠ BINH. Mỗi Cơ Binh gồm 1 CƠ TRƯỞNG và 15 CƠ BINH. Cả Cơ Trưởng lẫn Cơ Binh đều ăn mặc giống nhau trong ngày hội. **Y PHỤC** gồm một chiếc KHỔ ĐEN quấn ngang bụng, đầu đội một chiếc MŨ TẾ màu đen có dát mặt gương óng ánh, đeo bên sườn trái một chiếc TÚI VẢI cũng màu đen, hình lưỡi liềm có điểm hoa, với dây đeo màu hoa cà vắt qua vai phải, và tay cầm một chiếc QUẠT. Tất cả Cơ Binh đều để mình trần đi chân đất. Riêng

Cơ Trưởng thay vì ở trần thì mặc chiếc ÁO THỤNG XANH, chân đi GIẤY, và quấn một chiếc khăn lượt trên đầu rồi mới đội chụp mũ tế ra ngoài.

Tướng Giặc Ân gồm 28 cô thiếu nữ tuổi từ 10 đến 13 Ân, do các Giáp đề cử (*mỗi Giáp 2 người*). Hai người, trong số 28 người, được đặc biệt chỉ định làm Chủ Soái và Phó Soái. Tất cả 28 Tướng giặc Ân đều mặc quần áo màu sắc sặc sỡ, và đeo các đồ trang sức lộng lẫy. Trong buổi diễn trận ngày hội, tất cả các Nữ Tướng giặc Ân đều được ngồi mỗi người trên một KIỆU riêng, có LỌNG che.

CỜ LỆNH, để Ông Hiệu Cờ dùng phát trong ngày diễn trận, được may bằng lụa màu lòng đỏ trứng gà (*đỏ ngả sang vàng*), rộng ba tấc rưỡi và dài bảy vuông (*7 lần của 3*

tác rươi), do Giáp Chủ Tọa thực hiện. Sau Lễ Hội, Cờ Lệnh được lưu thờ tại Đền Thượng đến Rằm tháng Ba năm sau, lấy ra trao cho Ông Hiệu Cờ mới được chỉ định dùng luyện tập trước ngày Lễ Hội. **Mỗi năm phải may một cờ mới.** Giáp Chủ Tọa may xong Cờ Lệnh, phải nhờ một bậc Đại Khoa hoặc người có văn học chữ tốt, dùng bút mới, mực hảo hạng, để viết trên giữa nền cờ một chữ LỆNH bằng chữ Nho, trước mặt các chức sắc trong hàng Tổng.

Hàng năm, việc chuẩn bị tập dượt của các Ông Hiệu, Cơ Trưởng, Cơ Binh Văn Lang, Nữ Tướng giặc Ân, cũng như việc quét dọn sạch sẽ các Đền Thượng và Đền Hạ, phải chu toàn theo lịch trình quy định như sau :

Bắt đầu từ ngày mồng Sáu, 3 nghi lễ dưới đây được thực hiện, để sẵn sàng cuộc Diễn trận Thần Tích là Lễ chủ chốt của ngày Hội Đền Gióng vào ngày mồng Chín tháng Tư (*sau Hội làng Khâm ngày 7, và Hội làng Dâu ngày 8*) :

-1. Ngày Sáu tháng Tư, từ 3 giờ chiều, dân làng cử hành một đám rước tới GIẾNG trước Đền Mẫu lấy nước đem về lau rửa các TỰ KHÍ thờ tại Đền Thượng (*đào, thương, trùy, kiếm, cung, đinh ba, thiết bãng, hèo tức là cây côn, và các đồ thờ khác như : lư hương, cây cắm nến, kiệu...*).

Nước được lấy từ Giếng lên đổ vào 2 chocé bằng sứ. Thủ tục lấy nước phải theo quy cách riêng đã định sẵn. Hai mươi bốn Cơ Binh đứng sắp hàng hai theo các bậc Giếng từ trên bờ xuống tới mặt nước. Người đứng ở bậc Giếng cuối cùng múc nước vào một chiếc gáo đồng, chuyển cho người đứng cùng hàng ngay trước mặt mình. Người này nhận gáo nước, chuyển tiếp cho người đứng đối diện với mình nhưng ở bậc bên trên, kế bên người vừa chuyển gáo nước cho mình... Rồi cứ tiếp tục lần lượt như vậy, gáo nước được chuyển tay nhau theo đường chữ CHI (*chữ Z*) lên tới người sau cùng đứng bên chocé sứ. Cơ Trưởng đánh tiếng kiểng lệnh, gáo nước được từ từ đổ vào chocé qua một miếng vải lọc màu đỏ. Chocé đầy nước được rước về trước sân Đền

Thượng để rửa các Tự Khí.

-2. Ngày Bấy tháng Tư, từ sáng sớm hàng Giáp làm lễ rước Cờ Lệnh tới Miếu của Giáp, may vào cán, cuộn lại, để vào trong một túi vải màu đỏ thêu Long Phụng gọi là **MIẾU**, cùng với 100 tờ giấy trắng, một nghìn con bướm giấy đủ năm màu tượng trưng cho ngũ hành (*kim, mộc, thủy, hỏa, thổ*), và 60 gói trầm hương nhỏ, trước sự hiện diện của chức sắc hàng Tổng. **Sau đó hàng Giáp theo Ông Hiệu Cờ rước MIẾU tới Đền MẪU. Đến cuối giờ Tỵ (lúc 11 giờ sáng) Cờ Lệnh lại được rước từ Đền MẪU đến Đền Thượng,** để thờ tới ngày mồng Chín tháng Tư dùng trong cuộc diễn trận Thần Tích. Buổi chiều, vào lúc giờ Mùi (*1 giờ trưa*) hàng Tổng đi kiểm soát lộ trình từ đền đến bãi trận, thấy có điều gì khiếm khuyết lập tức phải sửa chữa bổ khuyết ngay.

-3. Ngày mồng Tám tháng Tư, hàng Tổng đi kiểm soát 28 cỗ kiệu và lọng dành cho 28 Nữ Tướng đã được chuẩn bị sẵn sàng chưa, cũng như thấy tận mắt 28 Nữ Tướng với quần áo sắc sỡ, đồ trang sức như thế nào, có thu hút được sự hiếu kỳ của thập phương về xem hội không.

CUỘC DIỄN TRẬN CHÍNH THỨC.

Vào giờ Tỵ (9 giờ sáng) ngày mồng Chín tháng Tư, có làm LỄ TẾ CỜ tại Đền Thượng. Có mổ trâu, giết bò. Các Ông Hiệu kiểm soát lại nhân số Cơ Binh của mình. Mọi người sẵn sàng để **XUẤT TRẬN**. Trong lúc đó, 28 thiếu nữ đóng vai Tướng giặc Ân đóng **HÀNH DINH** tại Đền Đám Đàm thuộc địa phận xã Đồng Viên.

Vào lúc cuối giờ Ngọ (1 giờ trưa), QUÂN THÁM THÍNH tới Đền Thượng báo tin quân giặc đã cắm dinh trại tại xã Đồng Viên. Hiệu báo động được nổi lên. Các Ông Hiệu và quân lính đang tề tựu tại trước Đền đồng thanh hô lớn :

TUÂN LỆNH! Rồi đồng loạt rút binh khí ra khỏi giá, đứng đợi lệnh ở giữa sân trước đền. Các Ông Hiệu vào lễ

Thần, rồi cầm những Tự Khí mình phụ trách đứng sắp hàng trước bàn thờ Phù Đổng Thiên Vương.

Lúc đó Ban Múa Ca Lào của làng Hội Xá dẫn nhau vào àm lễ, bắt đầu hát và múa trước bàn thờ. Khúc quân ca này, theo dân làng Phù Đổng cho biết, có từ thời nhà Lý.

Mỗi năm mỗi được đem ra hát lại trong ngày hội. Bài ca dài cả thấy 52 câu, ở đây chỉ xin ghi lại mấy câu ở đoạn đầu và đoạn chót mà thôi :

*“Thứ sáu là Hùng á Vương
Nhớ á xưa là nhớ á xưa
Thứ sáu là Hùng á Vương
Hai mà mười là là tám á tướng
Tướng tướng cường là là á nữ á nhung
Tướng tướng cường là là á nữ á nhung
.....
Dẹp dẹp nước là là đã á yên
Giúp á vua là là giúp á vua
Dẹp dẹp nước là là đã á yên
Ức á niên là là ức á niên
Hương hương lửa là là phụng á thờ
Quốc mà dân là là khang mà thái
Đời đời nhờ là là Hùng mà Long
Đời đời nhờ là là Hùng mà Long.*

Khúc Quân Ca vừa hát dứt, ba hồi Chiêng Trống nổi lên, cuộc TIẾN QUÂN khởi hành. Mở đầu là 12 TRẺ EM mặc áo dài màu sắc sỡ, tay cầm ROI MÂY đi trước 2 Ông Hiệu Tiểu Cổ. Kế đó là ông Cọp dẫn đoàn ca vũ làng Hội Xá.

Rồi đến các Ông Hiệu Chiêng, Hiệu Trống và Hiệu Trung Quân. Ông Hiệu Cờ vác MIẾU đựng Cờ Lệnh đi sau. Các Cơ Binh kéo BẠCH MÃ (*ngựa gỗ*) đi liền với Cờ Lệnh.

Cuối cùng là Cơ Binh mang HÒM SẮC và HÒM Y PHỤC của Thiên Vương. Quân Lính dàn đi hai bên. Mọi người chạy

trên quãng đường đê, dài khoảng 3 cây số để tới trận địa. Khi chạy ngang Đền Mẫu, ai cũng phải dừng lại và nghiêng đầu làm lễ. Độ khoảng cuối giờ Mùi (3 giờ chiều), đoàn quân Văn Lang tới TRẬN ĐỊA là một khu đất trống bên bờ hồ sen tại Đồng Đàm thuộc xã Đồng Viên.

Giặc Ân chiếm đóng phía bên kia bờ hồ. Quân Phù Đổng Thiên Vương tiến tới chiếm đóng bờ hồ phía bên này. **Mặt trận được sắp xếp rất sơ sài**, giữa các mô đất trải 3 chiếc CHIẾU cạp điều vuông rộng. Giữa mỗi chiếc chiếu, có một chiếc BÁT úp trên một TỜ GIẤY trắng (*CHIẾU tượng trưng cho CÁNH ĐỒNG. BÁT tượng trưng cho ĐỒI NÚI.*

TỜ GIẤY tượng trưng cho MÂY). Dưới chân đê cũng đã dựng từ trước một BÀN THỜ. Ngay khi quân lính Phù Đổng Thiên Vương tới nơi, con BẠCH MÃ được đẩy tới trước BÀN THỜ, khí giới cờ quạt được trưng lên, và các Ông Hiệu tiến tới đứng bên những chiếc CHIẾU cạp điều.

Sau nửa giờ nghỉ ngơi tại mặt trận, **cuộc giao phong khai diễn vào đầu giờ Thân (3 giờ chiều)**. Ông Hiệu Cờ tới đứng trước chiếc CHIẾU thứ nhất, gần bên BÀN THỜ. Tất cả các Ông Hiệu khác sẵn tay áo thụng lên trên cùi chỏ cánh tay, buộc hai vạt áo ra phía sau lưng. Ông TIÊN CHỈ xã Phù Đổng cùng với ông THỦ TỬ, lấy Cờ Lệnh trong MIẾU ra, rồi lấy những con bướm màu sắc sỡ và những gói trầm đựng trong MIẾU, ném tung ra đất cho dân chúng và khách thập phương đến trẩy hội xô nhau giành cướp để lấy phước.

Cờ Lệnh được trưng lên, Ông Hiệu Cờ tiếp lấy rồi tiến lên ba bước, theo điệu tiến của thế võ, chân trái sang bên trái, chân phải sang bên phải, rồi dùng chân phải khều lấy chiếc BÁT và TỜ GIẤY. Động tác này có ý nghĩa của sự tiến quân vượt qua mây núi. Sau đó Ông Hiệu Cờ đứng ở giữa chiếc CHIẾU, chụm hai chân sát bên nhau, nhảy lên hai lần, rồi quỳ chân phải xuống chiếu, bàn chân trái dẫm ra đằng trước như hình chữ LỆNH (*chữ Nho*). Hai tay Ông Hiệu phát Cờ Lệnh từ phải sang trái, xoay mình ba lần.

Mỗi lần Ông Hiệu xoay mình, là một lần dân chúng dự cuộc đồng thanh hiệp sức lớn tiếng đếm số thật to. Xoay mình ba lần xong, Ông Hiệu đứng lên, lùi ra khỏi chiếc CHIẾU. Lập tức mọi người nhẩy xô tới cướp chiếc CHIẾU, tranh nhau xé lấy mỗi người một mảnh. Họ tin rằng những mảnh chiếu sẽ mang may mắn đến cho cá nhân và gia đình. Đặc biệt những người hiếm con, cướp được mảnh CHIẾU có thể hy vọng vợ sẽ được tin mừng.

Ông Hiệu Cờ lập lại cùng những động tác trên, thêm 2 lần nữa, trên 2 chiếc CHIẾU còn lại. **Khi chiếc CHIẾU thứ ba được dân chúng xâu xé chia nhau xong, thì Quân Giặc cũng tan, các Tướng giặc rút lui bỏ chạy tán loạn.** Các chiếc Kiệu của các cô thiếu nữ đóng vai Tướng giặc trở thành trống không, được rước về làng Phù Đổng. **Quân Thiên Vương đại thắng KHẢI HOÀN về Đền Mẫu dự tiệc KHAO QUÂN thật lớn.**

Quân giặc tái xuất hiện, vì Ông Hiệu Cờ đã múa Cờ Lệnh ngược chiều tại trận địa lúc giao phong (*xoay mình từ phải sang trái, đây là cố tình làm như vậy*), nên không thắng hẳn được quân giặc. Các Tướng giặc bỏ chạy nhưng chưa hua hẳn, kéo nhau tới tận làng Phù Đổng. Đoàn do thám xã Đổng Viên đến Đền Mẫu cấp báo quân giặc trở lại, dàn trận tại Sòi Bia (*ở khoảng giữa Đền Thượng và Đền Mẫu*).

Lập tức các Tướng Sĩ quân Phù Đổng Thiên Vương, bỏ dở tiệc khao quân, kéo nhau xông pha ngay ra trận tiền. Mỗi lần Ông Hiệu Cờ vác Cờ Lệnh băng qua một đám Tướng giặc, thì dân hàng tổng lại đốt một quả pháo đại, gây một tiếng nổ thật lớn.

TRẬN TÁI CHIẾN tại Sòi Bia cũng được trình diễn y hệt trận GIAO PHONG đã trình diễn tại Đổng Đàm. Ông Hiệu Cờ cũng làm lại các động tác, trên 3 chiếc CHIẾU có BÁT úp trên TỜ GIẤY TRẮNG. Dân chúng cũng tranh nhau cướp xé các chiếc Chiếu. *Chỉ có một điều khác duy nhất là, ông Hiệu Cờ xoay mình từ trái sang phải để múa thuận lá cờ*

thành chữ **LỆNH**, như vậy mới được coi là đúng lệnh của Thiên Vương phá tan hẳn quân giặc. Lần này quân giặc thua hẳn, các Tướng giặc quỳ xuống xin hàng. Ông Thủ Từ dùng 2 thanh kiếm của 2 Nữ Tướng đã được chỉ định làm Chủ soái và Phó soái, lột mũ áo của 2 người này, tượng trưng cho sự hành quyết. Còn các Tướng khác đều được hưởng sự khoan hồng. Quân Tướng của Thiên Vương rời chiến trường trở lại Đền mẫu tiếp tục bữa iệc khao quân đang bỏ dở. Trời vừa tối, đèn đuốc nổi lên sáng choang, quanh cả 2 Đền Thượng và Đền Hạ.

Ngày hôm sau, mồng 10 tháng 4, hàng Tổng tổ chức **KIỂM LỄ** trước Đền Thượng, duyệt lại **ĐẠO BINH THẮNG TRẬN**, kiểm soát lại các **TỰ KHÍ**. Lại mổ bò, mổ lợn, khao thưởng quân sĩ. Các Tướng giặc đầu hàng, mang **LỄ VẬT** tới **TRIỆU KIẾN** Thiên Vương cũng được thiết tiệc. Thế là “**Thiên hạ thái bình**”.

Ngày 11 tháng 4, tổ chức **RƯỚC NƯỚC** để rửa lại **KHÍ GIỚI** và **ĐỒ THỜ** đã dùng trong việc diễn trận.

Ngày 12 tháng 4, Lễ Rước các chức sắc đi kiểm soát lại các chiến địa tại 2 nơi **Đồng Đàm** và **Sòi Bia**. **CỜ RẮNG** được trưng lên ở các **đầu đường**, chứng tỏ quân giặc đã quy hàng. Vào buổi chiều có một buổi hát thờ tại Đền Thượng để chấm dứt kỳ lễ hội của năm. Lễ Hội tàn, ai về nhà nấy đợi năm sau lại về chầy Hội.

Dân chúng Vũ Ninh nghiệm thấy rằng, năm nào vào ngày mồng 8 tháng Tư cũng có mưa để lấy nước rửa Đền và các Tự Khí. Năm nào có mưa đúng ngày như vậy thì được mùa. Còn năm nào mồng 8 tháng 4 không có mưa, thì năm đó sẽ mất mùa, do đó địa phương mới lưu truyền câu ca dao :

*“Mồng tám tháng tư không mưa,
Bỏ cả cây bừa mà vất lúa đi.”*

Hy vọng bài biên khảo tổng lược trên đây, đã giúp Quý Vị có được những giây phút thoải mái trong ngày Tết tha hương. Một lần nữa kính chúc Quý vị cùng Bảo quyền khang an, hạnh phúc, và đừng quên hơn 80 triệu đồng bào trong nước còn đang phải sống khổn cùng dưới ách cai trị độc tài tàn bạo của bè lũ Cộng sản Việt Nam./.

Little Saigon, Nam California, Tết Giáp Thân 2004.

KHIẾT CHÂU - NGUYỄN-HUY HÙNG (K1)

